

ד"ר ע"ה נפתלי

בשנת 1956, כאשר נסיעה לחו"ל לא היתה מאורע שכיח, נסעו אסלי וגרשון לביקור משפחתי. משום שהמאורע היה כה מיוחד, ומשום שגם החברה בקיבוץ היתה אז משפחה קרובה, הם כתבו לחברים ותארו את חוויותיהם. מעניין במיוחד לראות היום, ממה התרשמו ועל מה כתבו הביתה אז.
הנה קטעים מהמכתב שהתפרסם ביומן הקבוצה מיום 17.7.56.

שלום לכם חברים!

אתמול יצאנו בשעה 21.00 את הקולנוע וראינו את

השמש שוקעת בים - ארץ שמש החצות - בבוקר בשעה 4.30 היא כבר זורחת. היום ארוך מאוד וגם בלילה אין חושך מוחלט. ככה גם האנשים: גבוהי קומה, בהירי שיער, וקצת קרי מזג, והרבה סבלנות...
... ואם מסתכלים בפנים של האנשים הללו, רואים

דברים שכל כך חסרים לנו. הנאה מן הדברים הפשוטים ביותר, אין דאגה חמרית, אין אי בטחון פוליטי, אין פחד מכדור מהמארב. בקיצור: כל מה שחסר לנו.

בכלל כל החיים באירופה כה שונים ואחרים, שקשה לנו להתרגל, ולא רק לעצם העובדה, אלא שיש דבר כזה בכלל. כשהגענו לציריך וראינו בפעם הראשונה אחרי עשרים שנה עיר גדולה, היה הרושם כמובן עצום. תנועת מכוניות גדולה ביותר, אך אולי בין חמישים מכוניות רואים אחת גדולה מטיפוס אמריקאי, היתר כולן אנגליות, גרמניות ואיטלקיות קטנות (אגב: בגנואה אותו הדבר). ונקיון, איזה נקיון! לא מעיזים לזרוק זנב סיגריה לרחוב, אלא שומרים אותו עד שמגיעים לסל הניירות הקרוב. איזה עושר ויופי בחנויות! אין מילים לתאר את זה. ראינו, למשל, חנות צעצועים, שיש בה שלוש קומות, וכל קומה משתרעת בגודל כפול מזה של חדר האוכל החדש שלנו...

...הילדים מאוד מנומסים, אם הם נמצאים בין מבוגרים.

אומרים תודה אחרי כל ארוחה, גם להוריהם. מתכופפים כאשר מברכים אותך ומדברים רק כשנשאלים. אך ברגע שביניהם, אז אינם נופלים מילדינו, מאוד עצמאיים, יודעים ספורט...

כתבו לנו. בברכת חברים

שלכם גרשון ואסלי.

אסלי כותבת שירים

בשלב די מאוחר בחיים, אסלי החלה, כמעט במקרה, לכתוב בחרוזים. היא גילתה את הכתיבה ונדלקה. בעשר השנים האחרונות לחייה ליוותה כמעט כל מאורע בסביבתה הקרובה בכתיבה בחרוזים. כתיבה תמימה, בעברית שאינה מעמידה את אלתרמן או שלונסקי בסיכון, אך מבטאת היטב את רחשי הלב ואת ההתרחשויות הקרובות של חיי היומיום. בעיקר הרבתה אסלי לכתוב ברכות לימי הולדת, לחבריה הקרובים וגם לפחות קרובים (פרט מעניין: בכתיבתה הרבתה להשתמש בשם אביבה, היא אהבה את השם הזה. במשפחת טל, המשפחה של כלתה, קראו לה אביבה). היא הכינה תמיד ברכות לזמן מה מראש. בחודשים הקרובים צפויים עדיין מספר אנשים לקבל הפתעות שאסלי הכינה להם. ולכאן ועכשיו אין טובה ויפה מהברכה שכתבה לעצמה ביום הולדתה ה-80 שחל לפני חודשים אחדים.

ל ע צ מ י

אולי אני קצת מצחיקה,
שאני כותבת לעצמי שירה.
אבל אני אוהבת לחבר שירים,
ולשמח את החברים.
ובמיוחד לחברים ה"עגולים"!!
אני מאחלת לכולנו בריאות טובה
ששנת 2000 תביא לנו סוף סוף שלום בלי דאגה
שכל החיילים חוזרים הביתה בשלום,
שכל אם ואב יכולים שוב בשקט לישון.
כמובן צריך לשמור על הגבולות,
אבל צה"ל שלנו הוא חזק מאוד
נרים את הכוס ונשתה לחיים,
ונאחל לכולנו בריאות בשנת 2000.
תודה על ההקשבה
ובעזרת השם
נקוה שהכל יתגשם.

אסלי 9.2.2000

אנו פוזרות לבושות לכל החברים והחברות שהיו איתנו
ונתנו כל כך הרבה תשומת לב, אהבה, חום וניחומים
בימי האבל.

לא קל להפריד מאמא, סבתא ובית.

תודה

מתמי צנבר (פרס) ומשכחתה
ומשרון פרס.

